

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

Str. Stavropoleos nr. 6, sector 3, București, cod poștal 030084, România
Tel: +4 021.310.46.41 Fax: +4 021.890.07.45 și +4 021.310.46.42 www.cnsc.ro

În conformitate cu prevederile art. 266 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. ... / ... / ...

Data: ...

Prin contestația nr. ... înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. ... depusă de asocieria formată din SC ... SRL, cu sediul în județul ... CUI ... și ... cu sediul în Ungaria, cod de identificare fiscală ... privind procedura de licitație deschisă pentru atribuirea contractului de servicii de proiectare și execuție lucrări pentru proiectul "Reabilitarea sitului poluat istoric - Depozit deșeuri periculoase UCT - Poșta Rât (... coduri CPV 45112340-0, 452623200-0 și altele, cu data de deschidere a ofertelor 14.02.2013, organizată de ... prin primăria sa, cu sediul în Piața 1 Decembrie ...18 nr. 28, ... județul ... în calitate de autoritate contractantă, contestatoarea a solicitat anularea rezultatului procedurii de atribuire și reevaluarea corectă a ofertei sale.

La 29.12.2014, SC ... SA, cu sediul în județul ... CUI ... în asocierie cu ... SRL, cu sediul în ... cod de identificare fiscală ... cu adresa aleasă pentru comunicarea actelor de procedură la Societatea Civilă de Avocați "...", str. Moșilor nr. 28, ... județul ... a înaintat Consiliului cererea de intervenție accesorie în sprijinul autorității contractante nr. 32814/29.12.2014, prin care solicită respingerea contestației.

În baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

În temeiul art. 271 ind. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare, pentru considerentele evocate în motivarea prezentei, respinge contestația asocierii SC ... SRL - ... nr. ... în contradictoriu cu ...

În conformitate cu art. 65 alin. (1) C. proc. civ., încuviințează în principiu cererea de intervenție voluntară accesorie nr. 32814/29.12.2014, depusă de asocieria SC ... SA - ... SRL, și o admite în baza art. 278 alin. (2) din ordonanța de urgență menționată.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți. Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de zece zile de la comunicare.

MOTIVARE

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 266 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, cu amendamentele ulterioare, să soluționeze contestația de față, prin care asocieria SC ... SRL - ... reclamă decizia autorității contractante ... de respingere ca inacceptabilă și neconformă a ofertei sale, în cadrul procedurii de atribuire amintită în partea introductivă.

În motivarea demersului său, contestatoarea învederează că autoritatea contractantă a încălcat, în mod flagrant, prevederile legale aplicabile. În primul rând, comunicarea respingerii ca inacceptabilă a ofertei este nemotivată în fapt, întrucât autoritatea nu precizează care dintre cerințele de calificare stabilite în documentația de atribuire nu au fost respectate de asocierie. În rândul doi, neconformitatea ofertei, bazată pe caracterul neconcludent al răspunsurilor de clarificare ale asocierii, nu poate fi reținută, răspunsurile furnizate fiind concludente.

În finalul contestației, autoarea ei arată că nu se impune constituirea și depunerea garanției de bună conduită în speță.

După cum rezultă din "expunerea de motive" a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014, introducerea garanției de bună conduită a urmărit *"protejarea autorităților contractante împotriva depunerii unor contestații abuzive care au modificat scopul pentru care au fost instituite căile de atac în domeniul achizițiilor publice [...] în scopul evitării consecințelor negative care derivă din disfuncționalitățile sistemului, respectiv:*

- *pierderea finanțării externe, cauzată de prelungirea procedurii de atribuire;*
- *întârzierea implementării unor proiecte de interes general;*

- apariția unor disfuncționalități în ceea ce privește activitatea autorităților contractante, datorate neachiziționării în timp util a produselor, serviciilor și/sau lucrărilor necesare desfășurării activităților curente".

În prezenta cauză nu există niciuna dintre consecințele negative avute în vedere de legiuitor la impunerea constituirii garanției de bună conduită, în condițiile în care autoritatea contractantă a anulat procedura de atribuire. Altfel spus, toate consecințele enumerate mai sus nu pot fi rezultatul contestației asocierii contestatoare, ele producându-se deja, în baza actului emis de către autoritatea contractantă, atacat de contestatoare tocmai pentru a preveni aceste urmări prejudiciabile pentru comunitate.

O interpretare contrară nu doar că s-ar abate de la voința legiuitorului, care a definit expres "situațiile extraordinare" pe care a dorit să le reglementeze, ci ar contraveni caracterului gratuit al jurisdicțiilor speciale administrative, prevăzut de art. 21 alin. (4) din Constituție, în sensul în care s-ar institui o adevărată taxă ce trebuie plătită chiar și în cazurile în care nu există riscurile menționate de legiuitor și care au impus adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014.

În punctul său de vedere nr. 30.167/22.12.2014 asupra contestației, înregistrat la Consiliu cu nr. 32780/23.12.2014, autoritatea contractantă susține în apărare, între altele, că asocieria contestatoare nu a constituit și depus odată cu contestația garanția de bună conduită prevăzută de art. 271 ind. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, împrejurare care determină respingerea contestației. Se aduc apărări și pe fondul cauzei.

Argumentul respingerii contestației pentru neconstituirea garanției de bună conduită este regăsită și în cererea de intervenție accesorie formulată de asocieria SC ... SA - ... SRL.

Din examinarea coroborată a materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, după verificarea din oficiu a competenței generale, materiale și teritoriale, potrivit art. 131 alin. (1) C. proc. civ., și după deliberare, Consiliul reține că, prin anunțul de participare nr. ... publicat în Sistemul Electronic de Achiziții Publice – SEAP la 24.11.2012, autoritatea contractantă ... prin primăria sa, a inițiat o procedură de licitație deschisă în vederea achiziționării de servicii de proiectare și execuție de lucrări pentru proiectul "Reabilitarea sitului poluat istoric - Depozit deșeuri periculoase UCT - Poșta Rât (... estimate valoric la 70.910.592 lei, fără TVA. Documentația de atribuire a fost postată în SEAP la 24.11.2012, alături de anunțul de participare.

La procedură au fost depuse zece oferte, între care și cea a asocierii SC ... SRL - ... care a fost respinsă de autoritate ca inacceptabilă și neconformă. Împotriva acestui rezultat, comunicat cu adresa nr. 28.965/09.12.2014, pentru motivele evocate anterior,

asocierea a investit Consiliul, în ultima zi a termenului legal, cu soluționarea contestației ce formează obiectul prezentei cauze.

Preliminar analizării aspectelor sesizate de reclamantă, în contextul în care atât autoritatea contractantă, cât și ofertanta intervenientă au invocat lipsa depunerii de către contestatoare a dovezii constituirii garanției de bună conduită, potrivit art. 271 ind. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, este necesară verificarea veridicității acestei afirmații. În acest scop, cu adresa nr. 18623/...-.../23.12.2014, Consiliul a solicitat SC ... SRL copia dovezii constituirii garanției, precum și confirmarea transmiterii sau depunerii originalului dovezii la autoritatea contractantă, potrivit art. 271 ind. 1 alin. (1) și (3) din ordonanță. Contestatoarea a răspuns cu adresa nr. 1555/ 08.01.2015, în cuprinsul căreia arată că, în speță, nu se impune constituirea garanției, date fiind argumentele expuse în contestație.

Pe de altă parte, în opinia contestatoarei, Consiliul, în temeiul dispozițiilor art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, trebuie să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu întrebarea preliminară dacă dispozițiile art. 1 alin. (1) al treilea paragraf și alin. (3) din Directiva 89/655/CEE privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la aplicarea procedurilor privind căile de atac în ceea ce privește atribuirea contractelor de achiziții publice de bunuri și de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66/CE, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări care condiționează accesul la căile de atac împotriva deciziilor autorității contractante de obligativitatea depunerii în prealabil a unei garanții de bună conduită, precum cea reglementată de art. 271 ind. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

De asemenea, contestatoarea apreciază că, în aplicarea art. 2 și 413 alin. (1) pct. 1 C. proc. civ., se impune suspendarea soluționării contestației sale până la pronunțarea Curții de Justiție a Uniunii Europene în una dintre cauzele C-439/14 Star Storage și C-488/14 Max Boegl România și alții, în care a fost sesizată cu întrebări preliminare privind compatibilitatea art. 271 ind. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 cu dreptul european.

Din răspunsul precitat, Consiliul reține culpa asocierii SC ... SRL - ... constând în formularea contestației sale fără a constitui și depune garanția de bună conduită prescrisă de legiuitorul delegat.

Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, în redactarea de la ... dată la care a fost formulată și transmisă contestația:

Art. 271¹. - (1) În scopul de a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament necorespunzător, **contestatorul are obligația de a constitui garanția de bună conduită pentru întreaga perioadă cuprinsă**

între data depunerii contestației/cererii/plângerii și data rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată de soluționare a acesteia.

(2) Contestația/Cererea/Plângerea va fi respinsă în cazul în care contestatorul nu prezintă dovada constituirii garanției prevăzute la alin. (1).

(3) Garanția de bună conduită se constituie prin virament bancar sau printr-un instrument de garantare emis în condițiile legii de o societate bancară ori de o societate de asigurări și se depune în original la sediul autorității contractante și în copie la Consiliu sau la instanța de judecată, odată cu depunerea contestației/cererii/plângerii.

(4) Quantumul garanției de bună conduită se stabilește prin raportare la valoarea estimată a contractului ce urmează a fi atribuit, astfel:

a) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b);

b) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 10.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

c) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 25.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

d) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 100.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției.

(5) Garanția de bună conduită trebuie să aibă o perioadă de valabilitate de cel puțin 90 de zile, să fie irevocabilă și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă.

(6) În cazul în care, în ultima zi de valabilitate a garanției de bună conduită, decizia Consiliului sau hotărârea instanței de judecată nu este rămasă definitivă, iar contestatorul nu a prelungit valabilitatea garanției de bună conduită în aceleași condiții de la alin. (1)-(5), autoritatea contractantă va reține garanția de bună conduită. Prevederile art. 271² alin. (3)-(5) se aplică în mod corespunzător.

(7) Prevederile alin. (1)-(6) se aplică în mod corespunzător și în situația în care plângerea împotriva deciziei Consiliului este formulată de o altă persoană decât autoritatea contractantă sau contestator, conform art. 281.

Față de normele redate, în vigoare și cunoscute de asociere începând cu 30.06.2014, contestatoarea era debitoarea obligației legale de a constitui o garanție de bună conduită în echivalentul în lei al sumei de 100.000 euro, dat fiind că valoarea estimată a achiziției depășește pragul valoric de la art. 55 alin. (2) lit. c) din ordonanță. În pofida acestei obligații, asocierea a formulat contestația fără să constituie garanția necesară, garanția nefiind constituită nici măcar la acest moment, după cum ea însăși recunoaște.

Argumentul că niciuna dintre consecințele negative expuse în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014 nu se datorează contestației nu poate fi validat de Consiliu, din cel puțin următoarele considerente:

- preambulul, ca parte constitutivă a ordonanței de urgență, cuprinde prezentarea elementelor de fapt și de drept ale situației

extraordinare care au impus recurgerea la această cale de reglementare. El *nu* poate cuprinde directive sau reguli de interpretare – art. 43 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Așadar, preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014 nu are valoare de dispoziție normativă și nici măcar interpretativă. Evident, el nu poate adăuga la sau deroga de la textele normative ale ordonanței. Pe de altă parte, nici măcar preambulul ordonanței nu exceptează sau exonerează contestatorii de la obligația constituirii garanției de bună conduită în situația în care atacă anularea licitației de către autoritatea contractantă și fără riscul apariției, din cauza contestațiilor, a consecințelor negative expuse în preambul;

- normele imperative ale art. 271 ind. 1 alin. (1) și (2) din ordonanță sunt precise și univoce în sensul că orice contestator are obligația de a constitui o garanție de bună conduită, în caz contrar contestația urmând a îi fi respinsă, indiferent de riscul expunerii autorității contractante pârâte la consecințele negative enumerate de legiuitorul delegat în preambulul ordonanței. Art. 271 ind. 1 alin. (1) nu face nicio distincție după cum autoritatea pârâtă poate sau nu să sufere o eventuală consecință negativă în urma demersului contestatorului, iar *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus* (unde legea nu distinge, nu trebuie să distingă nici interpretul). Prin urmare, întrucât norma imperativă în discuție nu utilizează nicio distincție sub aspectul riscului de vătămare a autorității și nici nu înregistrează excepții de la aplicare, ea trebuie respectată în toate circumstanțele de către destinatarii ei. În plus, legea trebuie interpretată în sensul aplicării ei, iar nu în cel al neaplicării (*actus interpretandus est potius ut valeat quam ut pereat*). Alin. (1) al art. 271 ind. 1 nu conține nicio nuanță, context în care se poate afirma că legiuitorul a înțeles și dorește să nu excepteze/exonereze de la obligația constituirii garanției și dovedirii ei vreun contestator, independent de posibilele efecte ale contestației sale. Această interpretare literală a textelor precitate se opune distincției pe care o încearcă asocierea reclamantă;

- interpretarea proprie utilizată de reclamantă ar presupune ca organul administrativ-jurisdicțional (sau instanța judecătorească) sesizat să extindă cadrul litigiului prin cercetarea prealabilă a existenței și a probabilității de producere a unor consecințe negative pentru autoritatea contractantă. Desigur, o asemenea cercetare excedează actualul cadru normativ care reglementează activitatea Consiliului și a instanțelor judecătorești în conflictele privind achizițiile publice. Nici contestatoarea și nici autoritatea achiziitoare nu pot introduce în ecuație, în etapa de soluționare a contestației, elementul "consecință negativă" sau "prejudiciu". Introducerea pe cale jurisprudențială a circumstanțierii propuse de contestatoare echivalează cu transformarea organului administrativ-jurisdicțional

în legislator pozitiv, ceea ce contravine art. 61 din Constituție, potrivit căruia "Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării";

- nu în ultimul rând, contrar opiniei viciate a contestatoarei, în speța de față autoritatea contractantă este supusă direct consecințelor negative generate de contestația formulată la ... de asocierea SC ... SRL - Acestea constau în împiedicarea autorității de a reiniția procedura de licitație pe durata litigiului de față. Cu alte cuvinte, din cauza acțiunii contestatoarei, autoritatea este nevoită să aștepte tranșarea litigiului, întrucât demararea unei noi licitații pentru realizarea investiției este dependentă de aflarea soluției asupra litigiului de față.

În lumina orbitoare a celor reținute mai sus, nu există nicio bază legală pentru ca asocierea contestatoare să ignore ori să încalce obligația de constituire a garanției de bună conduită, care îi revenea în temeiul art. 271 ind. 1 alin. (1) din ordonanță. Textul legal, chiar dacă o nemulțumește pe contestatoare, face imposibilă examinarea unei contestații în absența garanției de bună conduită.

În ceea ce privește propunerea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, Consiliul o găsește a fi nu numai neargumentată în vreun fel, ci și neîntemeiată. Asocierea nu menționează nicăieri de ce ar trebui investită instanța supranațională de către Consiliu, respectiv de ce are îndoieli că art. 271 ind. 1 și 2 s-ar concilia cu dispozițiile art. 1 alin. (1) al treilea paragraf și alin. (3) din Directiva 89/655/CEE. Din documentele depuse la dosar de contestatoare nu rezultă nici măcar poziția pe care o are contestatoarea pe această temă – este sau nu compatibil cu directiva textul din dreptul intern?

În aceste condiții, în care nu se poate distinge în ce constă nelămurirea contestatoarei asupra raportului dintre normele interne și cele europene și, cu atât mai puțin, de unde provine această nelămurire, solicitarea Curții Europene de Justiție este de prisos. Cum s-a arătat, contestatoarea nu precizează de ce anume ar trebui deduse controlului instanței europene normele art. 271 ind. 1 și 2 din ordonanță, nu oferă nici măcar un argument suficient pentru o critică de incompatibilitate normativă.

Prin prisma art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, enunțate de contestatoare, rămâne la aprecierea Consiliului necesitatea adresării de întrebări preliminare Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea stabilirii conținutului normei europene. Altfel spus, nu există o obligație în acest sens a Consiliului, ci doar a instanței de ultim grad în cauză, ale cărei decizii nu pot face obiectul unei căi de atac (curtea de apel). Consiliu, care nu se pronunță în ultimă instanță, nu are obligația de a exercita această trimitere, chiar dacă una dintre părți solicită acest lucru.

Procedura cererii preliminare prevăzută de art. 267 din Tratat este un instrument de cooperare între Curtea de Justiție a Uniunii

Europene și instanțele naționale, acestea din urmă având posibilitatea de a recurge la acest instrument în vederea lămuririi unor aspecte care țin de interpretarea dreptului Uniunii Europene și care sunt necesare pentru soluționarea litigiului. Așa cum s-a reținut în jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene, "interpretarea pe care, în exercitarea competenței care îi este conferită de art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Curtea de Justiție o dă unei reguli de drept comunitar clarifică și definește, atunci când este necesar, sensul și sfera acestei reguli, astfel cum aceasta trebuie sau ar trebui să fie înțeleasă și aplicată din momentul intrării sale în vigoare" (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 27 martie ...80, pronunțată în Cauza 61/79, Denkavit italiana împotriva Amministrazione delle finanze dello Stato, paragraful 16, Hotărârea din 2 februarie ...88, pronunțată în Cauza 24/86, Blaizot împotriva Universității din Liege și alții, paragraful 27, Hotărârea din 15 decembrie ...95, pronunțată în Cauza C-415/93, Bosman și alții împotriva Union royale belge des sociétés de football association și alții, paragraful 141). Însă, astfel cum a reținut Curtea Constituțională în decizia nr. 921/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 21 septembrie 2011, "Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu are competența să pronunțe o hotărâre care să vizeze constatarea validității sau nevalidității legii naționale. Consecința unei anumite interpretări date Tratatului poate fi aceea ca o dispoziție a unei legi naționale să fie incompatibilă cu dreptul european".

Separat de cele expuse, din adresa contestatoarei nr. 1555/08.01.2015 reiese limpede că există, deja, pe rolul instanței de la Luxembourg două trimiteri preliminare vizând compatibilitatea dintre Directiva 89/655/CEE și art. 271 ind. 1 și 2 din ordonanță, iar o a treia trimitere cu același obiect este superfluă. Contestatoarea nu doar că nu își susține propria poziție procesuală, dar tinde să obțină un răspuns pe care Curtea urmează a-l furniza în cele două cauze pendinte.

Relativ la solicitarea contestatoarei de suspendare a soluționării contestației până la pronunțarea de către Curte asupra uneia dintre cele două trimiteri preliminare, Consiliul remarcă faptul că litigiile ce formează obiectul dosarului nr. 5024/2/2014 al Curții de Apel București, având ca părți SC Star Storage SA, petentă, împotriva Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică, intimat, și cel al dosarului nr. 291/35/2014 al Curții de Apel Oradea, având ca părți SC Max Boegl România SRL, petentă, împotriva Regiei Autonome Aeroportul Oradea, intimată, și alții, nu numai că nu are nicio tangență cu licitația ... pentru reabilitarea sitului istoric, ci se poartă între alte subiecte.

Simpla existență pe rolul Curții Europene de Justiție a cererilor Curții de Apel București și Curții de Apel Oradea de pronunțare a

unei hotărâri preliminare privind art. 271 ind. 1 și 2 din ordonanță nu este de natură să determine suspendarea soluționării contestației asocierii SC ... SRL - ... sau a tuturor proceselor din România în care se pune problema constituirii unei garanții de bună conduită.

Prin demersul său, reclamanta urmărește să blocheze pe termen nedefinit reluarea licitației pentru investiția estimată la 70.910.592 lei, fără TVA, a ..., consecința probabilă constând în pierderea finanțării europene a ei (prin Programul Operațional Sectorial "Mediu") și prejudicierea gravă a interesului public, ceea ce a dorit să prevină legiuitorul delegat prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014.

Contestatoarea invocă art. 413 alin. (1) pct. 1 C. proc. civ., conform căruia instanța poate suspenda judecata când dezlegarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți, însă acest text legal lasă la aprecierea instanței dacă se impune sau nu luarea măsurii, respectiv un caz de suspendare facultativă. Consiliul, în prezenta pricină, este de părere că nu se justifică suspendarea, întrucât dezlegarea nu depinde de existența ori inexistența unui "drept care face obiectul unei alte judecăți". Curtea Europeană de Justiție nu este chemată să se pronunțe asupra unui drept al contestatoarei, ci asupra complianței normei legale interne cu cea europeană. În consecință, incidentul procedural al suspendării nu își găsește locul în litigiul de față, ceea ce face ca solicitarea contestatoarei să fie respinsă ca neîntemeiată.

Practic, prin solicitarea de oprire temporară a cursului soluționării contestației, reclamanta, sub pretextul existenței cererilor amintite pe rolul Curții Europene de Justiție, își invocă propria culpă, întrucât nimic nu o oprea să constituie garanția de bună conduită și, astfel, Consiliul să poată proceda la soluționarea contestației. Cu alte cuvinte, dacă reclamanta s-ar fi achitat de obligația legală constând în depunerea garanției, Consiliul putea trece la soluționarea pe fond a cauzei, independent de cererile aflate pe rolul Curții Europene de Justiție. Însă, prin neconstituirea garanției, reclamanta și-a creat un motiv de stopare a cursului firesc al cauzei.

Mutatis mutandis, în sprijinul respingerii cererii de sistare a soluționării contestației, Consiliul are în vedere și considerentele deciziei Curții Constituționale nr. 188 din 6 martie 2012, prin care Curtea a constatat că opțiunea legiuitorului în sensul abrogării măsurii suspendării de drept se întemeiază pe faptul că invocarea excepțiilor de neconstituționalitate de către părți a fost folosită de multe ori ca modalitate de a întârzia judecarea cauzelor. Curtea a observat că, în condițiile în care scopul măsurii suspendării de drept a judecății cauzelor la instanțele de fond a fost acela de a asigura părților o garanție procesuală în exercitarea dreptului la un proces

echitabil și a dreptului la apărare, prin eliminarea posibilității judecării cauzei în temeiul unei dispoziții legale considerate a fi neconstituționale, realitatea a dovedit că această măsură s-a transformat, în majoritatea cazurilor, într-un instrument menit să tergiverseze soluționarea cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești. Curtea a subliniat faptul că reglementarea a încurajat abuzul de drept procesual și arbitrariul într-o formă care nu poate fi sancționată, atâta vreme cât suspendarea procesului este privită ca o consecință imediată și necesară a exercitării accesului liber la justiție. Astfel, Curtea a conchis că scopul primordial al controlului de constituționalitate - interesul general al societății de a asana legislația în vigoare de prevederile afectate de vicii de neconstituționalitate - a fost pervertit într-un scop eminent personal al unor părți litigante, care au folosit excepția de neconstituționalitate drept pretext pentru amânarea soluției pronunțate de instanța în fața căreia a fost dedus litigiul. Or, Curtea a reținut că, prin adoptarea Legii nr. ... voința legiuitorului a fost aceea de a elimina posibilitatea invocării excepției de neconstituționalitate în alt scop decât cel prevăzut de Constituție și lege, preîntâmpinând, pentru viitor, exercitarea abuzivă de către părți a acestui drept procesual. Mai mult, Curtea a observat că măsura adoptată asigură echilibrul procesual între persoane cu interese contrare, fiind menită să garanteze egalitatea de arme a acestora, prin determinarea cadrului legal de exercitare a drepturilor lor legitime.

Existența pe rolul Curții de Justiție a Uniunii Europene a unor litigii vizând complianța art. 271 ind. 1 și 2 din ordonanță cu directivele de remedii nu exonerează contestatoarea de obligația legală de a constitui garanția în discuție.

În atari condiții, chestiunea neonorării obligației de constituire a garanției fiind lichidată, Consiliul se vede nevoit să aplice normele obligatorii ale art. 271 ind. 1 alin. (2) evidențiate mai sus și, pe cale de consecință, să respingă contestația asocierii SC ... SRL - Văzând că normele supracitate au prevalență în aplicare și împiedică organul de jurisdicție să analizeze contestația pe fond sau din punct de vedere al excepțiilor, contestația este respinsă indiferent și independent de analiza pe fond a ei.

Constituirea garanției de bună conduită și depunerea dovezii în original la autoritatea contractantă (odată cu contestația/plângerea) și în copie la Consiliu/instanța de judecată reprezintă condiții de admisibilitate a contestației/plângerii, lipsa garanției și/sau a dovezii ducând la respingerea contestației/plângerii - Curtea de Apel Galați, Secția contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 7506 din 10 octombrie 2014.

Relativ la cererea de intervenție voluntară accesorie formulată de asocieria SC ... SA - ... SRL, văzând că această asocierie este

formată din societăți comerciale care au participat cu ofertantă la licitație, care au calitate și capacitate procesuală și care au dovedit un interes legitim propriu în pricină prin promovarea cererii, în conformitate cu art. 65 alin. (1) C. proc. civ. Consiliul o încuviințează în principiu. Totodată, față de cele stabilite mai sus, în baza art. 278 alin. (2) din ordonanță, va admite respectiva cerere de intervenție.

Vizavi de convocarea contestatoarei la sediul Consiliului pentru studierea actelor cauzei, ea nu se impune, deoarece nu ar influența în niciun fel soluția asupra contestației, ci doar ar tergiversa adoptarea deciziei de soluționare a ei.

Redactată în cinci exemplare, conține unsprezece pagini.

PREȘEDINTE COMPLET,

...

MEMBRU,

...

MEMBRU,

...